

Mirties Planeta: #7

**Harry Harrison,
Mikhail Akhmanov**

MIRTIES PLANETA IR ŽMONIJOS PRIEŠAI

Knygute.lt

**Harry Harrison,
Mikhail Akhmanov**

**MIRTIES PLANETA
IR ŽMONIJOS PRIEŠAI**
Mirties planeta #7

Mokslinis-fantastinis
romanas

Jis - Jasonas dinAltas, visoje Galaktikoje pagarsėjęs profesionalus lošėjas. Būtent jis kitados nuskurdino Kasilijos planetos kazino trimis milijardais kredų. Darbo reikalais atvykęs į Pyrą, Mirties Planetą, manė užtruksiąs tik porą mėnesių. Tačiau šįsyk likimas Jasonui iškrėtė piktą pokštą: jis pateko į tarpgalaktinių klajūnų rugų nelaisvę...

Vertėja: IRMINA DOMEIKIENĖ
Harry Harrison,
Mikhail Akhmanov
DEATHWORLD #7
MIRTIES PLANETA
IR ŽMONIJOS PRIEŠAI
(THE ENEMIES OF HUMANKIND)

Copyright © by Harry Harrison, 2000
Cover art copyright © by Jim Burns, 1994

Vertimas į lietuvių kalbą:
© leidykla "Eridanas", 2002
© leidykla Knygute.lt, 2020

Rugai - Didžiosios Tuštumos Vaikai. Jie klajoja tarp žvaigždžių, ir Galaktikos šviesulių spindesys nutvieskia kelią, kuriuo Spiečius lekia į Amžinybės pabaigą.

Pirmojo Navigatoriaus Kodeksas.

Naujasis pasaulis spindėjo monitoriuose žalsvai mėlynos drėgmės lašeliu, ištryškusiu iš vandenyno masės, tačiau nepraradusiu savo kerinčio žavesio. Stulbinantis pasaulis su deguonies atmosfera, didele trauka, begale organikos ir vandens, - viskuo, ko reikia ker'vadžiaus sakramentui, naujos gyvybės pradžiai ir atsisveikinimui su mirusiais. Didžiulė sėkmė - surasti tokią planetą viso labo aštuntuoju šuoliu, juolab kad pusė mėginimų atvedė į tarpgalaktinę tuštumą, kur nesutiksi nė dulkelės. Dže'kana, kilmingasis erdžas - "Žvaigždžių žvėries", didžiulio devynių dienų transporto Šeimininkas-Navigatorius, - negalėjo patikėti savo sėkme, kol jos nepatvirtino Matuotojai. Tačiau po jų ataskaitos jau neabejojo: radinys toks vertingas, kad, matyt, Dže'kanai bus garantuotas Gyvenimo Pratęsimas, didžiausias apdovanojimas, kokį tik gali pelnyti Kua klanu rugas. O kodėl gi ne? Negi jo

giminėj nebuvo Kūrėjų? Jis irgi pergyvens ker'vadžių ir taps vienu iš jų! Galbūt netgi Didžiuoju Navigatorium!

Alsavimo anga ant Dže'kanos nugaros nejučia išsiplėtė, šnervę pridengiantis odos vožtuvas suvirpėjo, ir Navigatorius išleido garsą, neįprastą žmogaus ausiai, - lyg kimiai atsiduso, lyg spygtelėjo. Jis tuojau pat pasistengė nusiraminti, numaldyti užplūdusius jausmus; ne laikas džiūgauti, kai priešaky laukia darbas! Nors ir nelabai sudėtingas, užtai atsakingas.

Dže'kana kelias akimirkas žvelgė į priešais besimainantį Atminties kupolą ir mąstė, ar nevertėtų šia atsakomybe pasidalinti su Žaidžiančia Žaibais, Kūrėja, šiuo metu miegančia koviniame modulyje su Gynėjų būriu. "Žvaigždžių žvėryje" tiktai pats Dže'kana ir jo Patarėjas Pi'thau priklausė raudonajai kartai; visą likusią įgulą, neskaitant trijų tuzinų Žalių jainiklių, sudarė Geltonieji. Ko gi dar reikia transporto laivui, pasiūstam į žvalgybą? Pavergti pasaulius, tuščius ar atrastus hadračių, - ne jo užduotis.

Tiesą sakant, ir ne Žaidžiančios; kai visas Spiečius atsidurs šioje Galaktikoje, tada ir ateis metas pamąstyti apie pavergimą. O da-

bar...

Jis ištraukė vidurinius pirštus iš angų Atminties pulte, taip ir nepasiuntęs pabudimo signalo. Lai Kūrėja ilsisi! Ir lai ilsisi visi jos raudonieji Gynėjai! Su šia mintim Dže'kana atsigrėžė į Padėjėją Di'klą, sėdintį prie ryšių konsolės, ir įsakė išsiųsti automatinius zondus, o jiems įkandin - mažą desantinį laivą. Užduotis paprasta: zondai kartografuoja paviršių, po to laivas nusileis, ir Taktikas su Matuotojais apžiūrės naująjį pasaulį, paims standartinius mėginius, o jei planeta gyvenama - sučiups protingos gyvybės pavyzdį.

Pavyzdys anaipol nepakenks - ypač tuo atveju, jei čia veisiasi hadračiai. Visų pirma, mąstanti būtybė - puikus informacijos apie atrastą pasaulį šaltinis, o jei pasiseks, ji suteiks žinių apie visą Galaktiką, kurioje Kua klanas ketina įsikurti tvirtai bei ilgam; antra, kaipgi apskritai apsieiti be hadračių? Juk su savim jų neatsigabensi... nebent kai kuriuos - tokius, kaip plepieji mrinai... Visi likusieji Kua hadračiai atiteko Zi klanui drauge su tuzinu tuzinų planetų, kupinų vandens, mineralų ir pavydėtinos organikos... Prisiminimai apie praeitį ir apleistą tėvynę su neišsemiamomis jos atsargomis taip nuliūdino Dže'kaną, kad jis ūmai

pasijuto alkanas ir, bedęs pirštu į sintetatoriaus angą, įsimetė burnon į imtuvą įsiritusią maistinę kapsulę.

Paskui apžvelgė valdymo skyrių - pjautuvo formos, su ovaliais bei apvaliais ekranais, švytinčiais virš išlenkto pulto, ir pakyla viduryje, savotišku kapitono tilteliu. Tenai, be Pilotų, buvo ir keturi komandinio seksteto nariai: jis pats, pirmasis padėjėjas Di'klas, Patarėjas Pi'thau ir Matuotojų vadas Mu'zangas. Tu'bargas, antrasis Padėjėjas, užsiėmė krovinių ir nepadėjo valdyti laivo, o Taktikei Pa'tarei derės vadovauti žvalgybininkams. Dabar ji šliuzo skyriuje, ruošiasi skrydžiui... galbūt jau pasiruošusi...

“Žvaigždžių žvėris” sudrebėjo nelyginant gyva būtybė, - kartą, kitą, trečią. Du zondai ir desantinis botas, pažymėjo Šeimininkas-Navigatorius, visais šešiais pirštais įsikabinęs į krėslą ranktūrį. Atmintis viršum jo sutvisko žiburiais, paskui plykstelėjo papildomas ekranas virš ryšio konsolės - įsijungė diskožvalgybininko akys, šiuo metu nukreiptos į žvaigždėlaivį. Žvalgybininkas, kaip ir desantinis kateris, buvo disko formos - milžiniškas lėšis su Lizdušliuzu dugne ir kovinio modulio pussfere, priliusia prie korpuso iš kitos pusės. Modulis - au-

tomatinis laivas, kreiseris, priklausantis Spiečiaus Tarybai, ir Dže'kanos valdžia baigėsi prie jo susijungimo portų. "Žvaigždžių žvėris" irgi neblogai apsiginklavęs, jis turėjo netgi nuosavus Geltonuosius Gynėjus, tačiau transportinio laivo ugnies galios su kreiseriu nesulyginsi. Vien nuo minties apie laivą ir jo įgulą, miegančią anabiozinėse kamerose, Dže'kana pasijuto tvirtas bei ryžtingas. Ne, "Žvėris" nėra beginklis! Kad ir ką jis sutiktų, hadračių laivyną ar - sergėk, Tuštuma! - Zi klano laivus, rasis jėga, galinti su jais susidoroti!

Beje, erdvėje aplink planetą nesimatė nieko pavojinga. "Žvėris", slaptumo sumetimais kybantį toli nuo šio pasaulio, negalėjo atlikti orbitinių stočių (jei tokių čia buvo) lokacijos ar pamatyti antžeminių statinių - apgailėtinių plokščių miestų, kokius paprastai renčia hadračiai. Tačiau diskas-žvalgybininkas ir zondai jau artėjo link planetos, skriedami aplink ją sudėtingos spiralinės trajektorijos vijomis. Pasipriešinimo jie nesutiko. Neskaitant kelių negyvų mėnulių, už atmosferos ribų nesimatė jokių objektų - nei citadelių, nei orbitoje būdinčių palydovų ar kreiserių, nei raketinių šachtų, skraidančių platformų ar stebėjimo bokštelių; nesimatė nieko, išskyrus nedidelį

kosmouostą, gretimai įsikūrusį miestelį ir kelias gyvenvietes. Šios išsidėstė kalnuose, šalia kalnakasybos įrenginių, bei lygumoje, laukuose, ir tai buvo geras ženklas. Turtinga planeta! Ne tik organika, bet ir kitokiomis žaliavomis, galbūt sunkiaisiais metalais; radioaktyvus fonas rodėsi aukštesnis, nei daugumoje Kua klainui žinomų pasaulių.

Radinio vertė tik augo, ir Dže'kana, susižvalgęs su Matuotojų vadovu Mu'zangu, įsakė žvalgybininkams paimti mėginius. Žinoma, ir protingų būtybių pavyzdį, kadangi tokių čia neabejotinai buvo, - šitokios progos praleisti nevalia! Juolab kad ši rasė - iš keliaujančių Tuštumoje, o atrastas pasaulis nėra gimtoji jų planeta, tik kolonija. Jų čia nedaug - vadinasi, pasirodė neseniai ir dar nespėjo įsikurti... Nors kas juos supaisys, tuos hadračius; gal ker'vadžius jiems tokia pat retenybė, kaip ir pats savaimė išgyvenęs Kūrėjas.

Beje, visai nesvarbu - svarbiausia, kad jie yra! Dže'kanos širdys sudunksėjo unisonu, ir jis pajuto, kaip apatinis nervų mazgas atsiliepė palaimingu virpuliu. Navigatoriaus emocijos persmelkė Pi'thau ir Di'klą: Padėjėjo akis atraukė migla, Patarėjo vožtuvas suvirpėjo, tačiau jis pats neištarė nė žodžio. Mu'zangas,

kaip ir visuomet, liko ramus - tik atvėrė alsavimo angą, godžiai įtraukdamas oro.

Dar viena sėkmė! Visi jie suprato, kad surasti hadračius su išvystyta technologija, sugebančius skraidyti tarp žvaigždžių ir kolonizuoti pasaulius, - retas šansas, Tuštumos šypsena! Tokia rasė juos aprūpins ne tik maistu bei žaliavomis; bus ir kitokių duoklės rūšių, ir kuo toji duoklė gausesnė bei įvairesnė, tuo tvirtesnis Spiečius. Galbūt, ilgainiui sustiprėję, jie sugrįš ir atims iš Zi klanu gimtąsias valdas... O gal ir ne! Nuspręs Kūrėjai. Šiaip ar taip, pasaulis didžiulis, ir nauja galaktika verta visų prarastų planetų...

Mintis, jog ir ši galaktika gali turėti šeiminką, Navigatoriaus netrikdė. Netgi dabar, po kautynių su Zi klanu, Spiečius buvo neįtikėtinais galingas; joks priešininkas, išskyrus rugus, jiems nebaisus, o rugai šios Visatos dalies dar nepasiekė. Žinoma, neskaitant "Žvaigždžių žvėries" ir jo įgulos.

Zondai ir diskas-žvalgybininkas siuntė vaizdus - vis įdomesnius ir įdomesnius. Kontinentai pietiniame ir šiauriniame pusrutuliuose, kupini aktyvios organikos bei augmenijos, platus vandenynas tarp jų, audringa bei drėgna atmosfera, temperatūriniai pokyčiai, ledo danga

ir trauka, kaip sykis tinkama ker'vadžiui... Trauka tapo lemiamu faktorium; deguonies planetų su tokia didele gravitacija Dže'kana dar nė sykio nematė ir abejojo, kad Kūrėjai turėtų kitokių duomenų. Pasaulis, kuriame jis, kaip ir visos Kua klanų kartos, išvydo šviesą, nebuvo toks nežabotas ir dosnus; sena dykumų planeta, smėlio užpustytos lygumos ir perdžiūvusios jūros. Vandenį teko gabenti iš toli ir statyti baseinus ker'vadžiui - po kupolais, kur pumpuodavo deguonį... Ir visgi niekas negelbėjo: Kūrėjai žuvo, o Kūrėjos... tik viena iš tūkstančio galėjo tikėtis likti gyva. Yra vilties, jog šiame pasaulyje santykis tarp gyvybės ir mirties bus kitoks. Visai kitoks!

Zondai nusileido virš miško, stverdami mėginus iš susiraizgiusių šakų, ieškodami gyvūnijos, skraidančių ar antžeminių padarų, manipulatoriais rausdamiesi į dirvą. Desantinis botas jau aplenkė žemyno pakraštį. Jį rėmino rūkstantys vulkanų kūgiai, dviejų ugnikalnių šlaitais šliaužė lavos srautai, viršūnes vainikavo juodi debesys, o gelmėje kažin kas žybčiojo bei grumėjo. Toliau plytėjo vandenynas, milžiniška atviro vandens masė, pavaldi tik vėjams ir traukos jėgai. Erdvę kirto ryški terminatoriaus linija, bet elektroninės žvalgybininko

akys vienodai gerai matė ir saulės šviesoje, ir aklinoje tamsoje. Jo perduodamas vaizdas tik mažumą apsiblausė, kai aparatas, nėręs į nakties tamsą, ėmė leistis virš vandenyno. Pilotai vairavo jį nedideliame aukštyje, regima erdvė susiaurėjo, tačiau Dže'kana įžiūrėjo horizonte kylantį archipelagą. Sausumos skutai, veikiausiai paskendusio kontinento liekanos... kalnai, uolos, pilki rieduliai, ryški retų medžių žaluma... Viena salelė atrodė nelyginant sudraskyta sprogimo - platus akmenimis užverstos žemės žiedas, centrinis krateris ir tamsus vandens paviršius, kuriame atsispindėjo dangumi šliaužiantys mėnuliai. Kažką pastebėjo, nusprendė Navigatorius - suvokęs, jog diskas skrieja link salos.

- Hadračiai! Hadračiai, plyšys skersai! - staugiai trūktelėjęs vožtuvą, nusikeikė Di'klas, ir visi dvylika jo pirštų pranyko ryšių konsolės angose.

- Krg!.. Kad tave Tuštuma prarytų, Geltonasis! Kur skubi? Netrukdyk jiems! - burbtelėjo Dže'kana, iš susierzinimo susiaurinęs vyzdžius. - Jie tuojau padidins vaizdą. Pa'tarė - prityrusi Taktikė.

Be to, ji buvo seksualinė jo partnerė, ir Navigatorius nenorėjo jos pykinti. Pa'tarė, kaip ir

dauguma rugių, pasiekusių geltonąjį amžiaus tarpsnį, nemėgo griežtos kontrolės; ji pati sprendė, kada kreiptis į bendražygius ir prašyti nurodymų.

Vaizdas priartėjo šuoliu. Dabar Navigatorius ir jo Padėjėjas regėjo didžiulį riedulį, prasmegusį apsilydžiusiame grunte, o priešais jį - išvalytą aikštelę, apjuostą gana aukšta akmenų siena. Virš šito primityvaus barjero sukosi kažin koks įrenginys, primenantis groteles, prie riedulio buvo sukrauti konteineriai, o greta, stačiai ant žemės, tysojo dvi figūros, apsitačiusios metalu tviskančiais skafandrais. Viena - mažesnė, kita - stambesnė...

- Iškeliavo į Žvaigždžių Iščias? - sumurmėjo Di'klas.

- Jie nemirė, - paaiškino Matuotojas Mu'zangas, neskubiai judindamas odinį vožtuvą aukštyn ir žemyn. - Žinote, Padėjėjau, daugelio hadračių rasių organizme kaupiasi toksinai, neleidžiantys normaliai funkcionuoti gyvybinėms sistemoms. Norėdami jų nusikratyti, hadračiai prasmenga į nebūtį. Kažkas panašaus į hipotermiją miegą... - Jis pakėlė akis, tarsi primindamas apie Žaidžiančią ir miegančius raudonuosius Gynėjus, paskui pridūrė: - Labai netobuli sutvėrimai! Tačiau naudingi.

- Naudingi, - sutiko Di'klas, stebeilydamas į monitorių ir automatiškai glostydamas kombinezono audinį. - O šitie dar ir panašūs į mus. Pažvelkite, didžiai gerbiamas Šeimininke! - Jis mostelėjo, atkreipdamas Dže'kanos dėmesį. - Dvi viršutinės galūnės, dvi apatinės ir kažkas panašaus į galvą...

- Kažkas panašaus, - patvirtino Navigatorius, ironiškai švilptelėjęs alsavimo anga.

Ryšio konsolė akimirkai tvykstelėjo, sumirkėjo Atminties kupolo žiburiai, ir kabinoje pasigirdo žvalgybininkams vadovaujančios Pa'tarės balsas. Ji pranešė, jog paimti dirvos, vandens bei tenykštės organikos pavyzdžiai, o taip oro mėginiai įvairiame aukštyje; be to, į Atmintį perduotas bendras žemynų reljefas, smulkūs žemėlapiai bei likusi informacija: planetinės ašies nuokrypis, apsisukimo periodas, gravitacinių bei magnetinių laukų parametrai, temperatūrinės charakteristikos - vienu žodžiu, viskas, ko galima tikėtis iš išankstinės žvalgybos. Pa'tarė nutilo, paskui, po neilgos pauzės, trikdamos atmosferinių trukdžių treškesio, paprašė instrukcijų: kurį hadratį imti? Didįjį ar mažesnį? Ar abu?

Dže'kana kurį laiką tylėjo, apmąstydamas siūlomus variantus....